

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁתַּי עֵקֶב

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ג - חלק ג'

קונטרס 663

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

זוה, ומלחמה זו לא תסתתרים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישב בעל "הסלם" ותרגם הזוהר ללשון הקודש שיהיה מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש, תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזוה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 5 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה הייתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיחד להגיע למירון, ואמר:

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר, פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ נגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכלנו יודעים על הנסים הגדולים שקרו במלחמה זו. (שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר מאורות הזוהר).

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארירי מי וישנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין. ואפילו בדרךנו הפשוט.

יש הרבה לספר אבל הזמן קצר, לכן נספר רק על קצה המזלג:

כתוב בלקוטי מוהר"ן, על הפסוק **ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים** (שמות כ יח): שהערפל הם המניעות, כשרוצים לעשות איזה מצוה גדולה יש מניעות גדולות, אבל לא צריכים לפחד מן המניעות וצריכים להתחזק בכל הכחות לעשות למען הקב"ה כי שם הוא אלקים. ויש להאריך בזה, אבל אספר בקצור.

לפני 42 שנה לערך ראיתי כל ספרי הזוהר הקדוש בחמשה פרכים עם נקודות יפות מאד, דפוס לפני מאה שנה לערך מאד יפה, השתוקקתי מאד להדפיסו כדי שיהיה קל לכל אחד לגרס את הזוהר הקדוש, אבל בקשו ממנו \$300 וזה היה אז הון תועפות, ולא יכולתי לקנות את זה. הלב שלי כאב הרבה זמן על זה שלא זכיתי לקנות ולהדפיס את זה.

ואז הוצאנו לאור את החק לישראל בפרשיות בודדות [ואז לא היה באפשר בארצה"ב לקבל חק לישראל] וכך לכל הפחות ילמדו את זהר של החק לישראל, וכל החק, ב"ה זה עשה רשם גדול, עד שראו איך שאנשים הולכים ומחזיקים בטלית שלהם את החק לישראל, וב"ה החק נכנס לעם ישראל, ואחר כך התחילו להדפיס את החק לישראל בגדול, והיום מדפיסים כבר כל שנה לערך שמונה אלפים סטים.

בשנת תשמ"ג חשבתי שצריך לעשות משהו שכל אחד מישראל יוכלו בקלות ללמוד זוהר הקדוש, החלטתי שכדי שלא יהיה לי מניעות מאנשים ושאר דברים, השכרתי חדר במאנסי, זה רחוק מבארץ פארק שגרתי שם לערך שעה וחצי נסיעה כל דרך.

השכרתי מכונת צלום והתחלתי להעתיק מאמרים מכל הזוהר הקדוש על עניני תורה ותפלה ומאמרים של דוד המלך ע"ה, ודברתי עם מדפיס

פְּרֻשַׁת עֵקֶב

מכאן עד פרשת וילך הוא רעיא מהימנא

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוֹן אֶת הַמְשָׁפְטִים הָאֵלֶּה וְגו', וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגו'. פְּקוּדָא (ח"ו) דָּא לְבִרְכָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל מַה דְּאָכִיל וְשָׂתִי, וְאִתְהַנֵּי בְּהַאי עֲלֵמָא. וְאִי לָא בְּרִיךְ, אֶקְרִי גִזְלָן לְגַבֵּי קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּכַתִּיב, (משלי כח) גִּזְלָן אָבִיו וְאִמּוֹ. וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרְיָא. בְּגִין דְּבִרְכָאן דְּבְרִיךְ בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתִי לְאִמְשָׁכָא חֵיזַן מִמְקוּרָא דְּחֵי, לְשִׁמְיָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְדִישָׁא, וְלֶאֱרָקָא עֲלֵיהּ מַה הוּא מִשְׁחָא עֲלָאָה, וְאֲתִי לְאִתְמַשְׁכָּא מִתַּמָּן לְכָל עֲלֵמָא.

וְכַתִּיב וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ (דף רע"א ע"א) וְאִינּוֹן בְּרַכָּאן, אָרִיק בַּר נֶשׁ בְּאִינּוֹן מְלִין מַה הוּא מְקוּרָא עֲלָאָה, וְאִתְבְּרַכָּאן כָּל אִינּוֹן דְּרִגְזִין וּמְקוּרִין, וְאִתְמַלְיִין לְאֶרְקָא עַל כָּל עֲלָמִין. וְאִתְבְּרַכָּאן כְּלָהּוּ בְּחֻדָּא.

וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ בַּר נֶשׁ, לְשׁוּאָה רַעוּתִיָּה בְּרָזָא דְּבִרְכָאן, בְּגִין דִּיתְבְּרַכּוֹן אֲבָהּוֹן וּבְנִין, כְּלָא כְּחֻדָּא. וּמֵאֵן דְּמִבְּרַךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִתְבְּרַךְ, וְנִטִּיל חוּלְקִיָּה מֵאִינּוֹן בְּרַכָּאן בְּקַדְמִיתָא דְּכָל עֲלָמָא לְתַתָּא. כִּיּוֹן דְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְבְּרַךְ מִתַּמָּן, נְחִית וְשָׂרָא עַל רִישֵׁיהּ חוּלְקָא קְדַמָּאָה. וְהָא אוּקְיָמָנָא דְּכַתִּיב, (שמות ב) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהֵיךָ וּבִרְכַתִּיךָ. (אזכיר כמה דאִתְ אִמֵּר (תהלים ב) זִכְרוּר כָּל מְנַחוּתֵיךְ) כִּיּוֹן דִּהִיא בְּרַכָּה אֲתִיָּא וְשָׂרִיָּא עַל רִישֵׁיהּ, מִתַּמָּן אִתְפָּשֵׁט בְּכָל עֲלָמָא.

בְּשַׁעֲתָא דֵּאִינּוֹן בְּרַכָּאן נְחִיתִין, מִתְעַטְרִין גּו'

פְּרֻשַׁת עֵקֶב
רַעִיָּא מַהִימְנָא

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוֹן אֶת הַמְשָׁפְטִים הָאֵלֶּה וְגו', וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. מְצוּהָ (ח"ו) זו לְבִרְךָ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מַה שְׂאוּכַל וְשׁוֹתָה וְנִהְנֶה בְּעוֹלָם הַיּוֹם. וְאִם לֹא בְּרַךְ, נִקְרָא גִזְלָן לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַתוּב (משלי כח) גִּזְלָן אָבִיו וְאִמּוֹ. וְהָרִי פְּרֻשׁוּהָ הַחֲבֵרִים. מִשׁוּם שֶׁהַבְּרָכוֹת שֶׁמְבָרַךְ אָדָם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹת לְהַמְשִׁיךְ חַיִּים מִמְקוּר הַחַיִּים לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּדוֹשׁ, וְלִהְרִיק עֲלָיו מֵאוֹתוֹ הַשָּׁמַן הָעֲלִיּוֹן, וְכָא לְהַמְשִׁיךְ מִשֶּׁם לְכָל הָעוֹלָם.

וְכַתוּב וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. וְאוֹתָן הַבְּרָכוֹת מוֹרִיק אָדָם בְּאוֹתָם הַדְּבָרִים מֵאוֹתוֹ הַמְקוּר הָעֲלִיּוֹן, וּמִתְבְּרָכִים כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת וְהַמְקוּרוֹת, וּמִתְמַלְאִים לְהִרִיק עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְכָלֵם מִתְבְּרָכִים כְּאֶחָד.

וְעַל זֶה צְרִיךְ אָדָם לְשִׁים רְצוּנָו בְּסוּד הַבְּרָכוֹת, כְּדִי שִׁיתְבְּרָכוּ אֲבוֹת וּבָנִים, הַכֹּל כְּאֶחָד. וְמִי שֶׁמְבָרַךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - מִתְבְּרָךְ, וְלוֹקֵחַ חֵלְקוֹ מֵאוֹתָן הַבְּרָכוֹת, בְּתַחֲלָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם שֶׁלְמַטָּה. כִּיּוֹן שֶׁשִּׁמּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְבְּרַךְ מִשֶּׁם, יוֹרֵד וְשׁוֹרֵה עַל רֵאשׁוֹ הַחֵלֶק הָרֵאשׁוֹן. וְהָרִי בִּארְנֵי שְׂכַתוּב, (שמות ב) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהֵיךָ וּבִרְכַתִּיךָ. (אזכיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (תהלים ב) זִכְרוּר כָּל מְנַחוּתֵיךְ) כִּיּוֹן שְׁאוֹתָה בְּרַכָּה בְּאֵה וְשׁוֹרֵה עַל רֵאשׁוֹ, מִשֶּׁם מִתְפָּשֵׁט בְּכָל הָעוֹלָם.

בְּשַׁעֲהָ שְׁאוֹתָן הַבְּרָכוֹת יוֹרְדוֹת,

חַקֵּל תַּפְוּחִין קַדִּישִׁין, וּפְגַעֵי בְּהוּ כְּמַה דְּרַגִּין
 דְּמַמְנָן בְּעֵלְמָא, וְנַחְתִּי בְּהוּ, וְאַמְרֵי וּמְכַרְזֵי
 דָּא אִיהוּ דּוּרּוּנָא דְשָׂדֵר פְּלוּנֵי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. מֵאֵן אַתְרַּנְחִי, לְבַתֵּר דְּנַחְתִּי מֵאַתְרַּנְחִי
 רִישָׁא חֲדָא דְצַדִּיק. תַּמָּן סַלְקִין, מִתְעַרְבִי
 לְנַחְתָּא אַחֲרַנִּין מְלַעֲיֵלָא, וְאַתְמַלְיֵיא מְלַעֲיֵלָא
 וּמִתְתַּא, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (משלי י) בְּרִכּוֹת לְרֵאשׁ
 צַדִּיק. פִּינָן דְּהָאֵי דְרַגָּא אַתְמַלְיֵיא, אָרִיק
 לְהָאֵי כְּלָה, וּמִתַּמָּן נַגִּידִין וְאַתְמַשְׁכֵּן לְתַתָּא.

כִּד סַלְקִין אֵינוֹן בְּרַכָּאן מִתְתַּא, לֵית פִּתְחָא
 וּפִתְחָא לְעֵילָא, וְלֵית מְמַנָּא לְעֵילָא, דְּלֵא
 פִּתַח כֹּל אֵינוֹן פִּתְחִין. וּמְכַרְזֵי וְאַמְרֵי בְּכָל
 אֵינוֹן רְקִיעִין, דָּא אִיהוּ דּוּרּוּנָא דְמַלְכָּא דְשָׂדֵר
 פְּלוּנֵי, דָּא הוּא דּוּרּוּנָא בְּקִיּוּמָא פְּדִקָּא יָאוּת.
 וּמֵאֵן אִיהוּ. בְּרַכָּה דְאַתִּיבּוּ עֲלֵיהּ אָמֵן. דְּכָל
 בְּרַכָּה דְאַתִּיבּוּ עֲלֵיהּ אָמֵן, דָּא אִיהוּ בְּקִיּוּמָא
 כְּדִקָּא יָאוּת.

וְכִיּוֹן דְּהָאֵי בְּרַכָּתָא סַלְקָא, פֶּל דְּרַגִּין דְּלְעֵילָא,
 כְּלָהוּ זְמִינֵין לְגַבֵּי הַהוּא נַהוּרָא דְלֵא
 נְהִיר, בְּגִין לְאַנְהָרָא לְגַבְהָ. וְכָל שְׁפָן אֵי הִיא
 בְּרַכָּתָא דְסַגִּיאִין מְבַרְכֵן לָהּ, וּמְעַטְרִין לָהּ
 בְּעַטְרִין קַדִּישִׁין, בְּרִזָּא דְאַמֵּן. אָמֵן הוּא רִזָּא
 דְקִשְׁרִי, דְכָל יַחֲוּדָא וּקְדוּשָׁה בְּרִזָּא דְמֵאֲרִיָּה.
 וּמְעַטֵּר לְהֵיאָא בְּרַכָּתָא בְּעַטְרִין עֲלֵאִין פְּדִקָּא
 יָאוּת.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרַעֵי בְּהוּ, בְּאֵינוֹן
 דְּמְבַרְכִין לֵיהּ, וְתִיאּוּבְתִיָּה בְּבְרַכָּתָא
 דְלַתְתַּא, דְּהֵיאָא בְּרַכָּתָא סַלְקָא, וְאַנְהִיר
 בּוּצִינָא דְלֵא נְהִיר, וְאַתְקִיף לָהּ בְּתוּקַפָּא
 תְּקִיפָא, לְסַלְקָא לְעֵילָא. וְעַל רִזָּא דָּא כְּתִיב,
 (שמואל א ב) פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד, אֵלִין אֵינוֹן
 דְּמְבַרְכִין לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְזֵי יַקְלוּ,

הַסּוּד הִנֵּה כְּתוּב, (שמואל-א ב) פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד - אֵלָה אֹתָם

מְעַטְרֹת בְּתוּךְ שְׂדֵה הַתְּפוּחִים
 הַקְּדוּשִׁים, וּפּוּגְשׁוֹת בְּהוּ כְּמַה
 דְּרַגּוֹת שֶׁל מְמַנִּים בְּעוֹלָם,
 וַיּוֹרְדוֹת עִמָּן, וְאוֹמְרוֹת
 וּמְכַרְזוֹת: זֶהוּ הַדּוּרּוֹן שֶׁשָּׁלַח
 פְּלוּנֵי לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מֵאֵיזָה
 מְקוֹם יּוֹרְדוֹת? לְאַחַר שְׂיּוֹרְדוֹת
 מִמְּקוֹם רֵאשׁ אֶחָד שֶׁל הַצַּדִּיק,
 שֶׁם עוֹלוֹת, מִתְעוֹרְרוֹת הַלוּרִיד
 אַחֲרוֹת מְלַמְעֵלָה, וּמִתְמַלָּא
 מְלַמְעֵלָה וּמְלַמְטָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
 (משלי י) בְּרִכּוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק. פִּינָן
 שְׂדֵרְגָּה זוּ מִתְמַלָּאֵת, מוֹרִיקָה
 לְפִלְהָ הַזֶּה, וּמִשֵּׁם שׁוֹפְעוֹת
 וְנִמְשְׁכוֹת לְמִטָּה.

בְּשַׁעוּדוֹת אוֹתָן הַבְּרִכּוֹת
 מְלַמְטָה, אֵין פִּתַח וּפִתְחָא
 לְמַעְלָה, וְאֵין מְמַנָּה לְמַעְלָה
 שְׁלֵא פּוֹתַח אֵת כֹּל אוֹתָם
 הַתְּפוּחִים. וּמְכַרְזִים וְאוֹמְרִים
 בְּכָל אוֹתָם הַרְקִיעִים: זֶהוּ דּוּרּוֹן
 שֶׁל הַמַּלְאָךְ שֶׁשָּׁלַח פְּלוּנֵי, זֶהוּ
 דּוּרּוֹן בְּקִיּוּם כְּרֵאוּי. וּמִי הוּא?
 הַבְּרַכָּה שֶׁהִשִּׁיבּוּ עֲלֵיהּ אָמֵן.
 שְׁכַל בְּרַכָּה שֶׁהִשִּׁיבּוּ עֲלֵיהּ אָמֵן,
 זֹהֵי בְּקִיּוּם כְּרֵאוּי.

וְכִיּוֹן שֶׁהַבְּרַכָּה הַזֹּאת עוֹלָה, כֹּל
 הַדְּרַגּוֹת שֶׁלְמַעְלָה מְזַמְנּוֹת
 לְאוֹתוֹ הָאוֹר שְׁלֵא מֵאִיר כְּדִי
 לְהֵאִיר לָהּ. וְכָל שְׁפָן אֵם הִיא
 בְּרַכָּה שְׂרֵפִים מְבַרְכִים אוֹתָהּ
 וּמְעַטְרִים אוֹתָהּ בְּעַטְרֹת
 קְדוּשׁוֹת בְּסוּד שֶׁל אָמֵן. אָמֵן
 הוּא סוּד תְּקִשְׁרִים שֶׁל כֹּל יַחֲוּד
 וּקְדוּשָׁה בְּסוּד שֶׁל רְבוּנוּ, וּמְעַטֵּר
 אוֹתָהּ הַבְּרַכָּה בְּעַטְרֹת עֲלִיוֹנוֹת
 כְּרֵאוּי.

וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצָּה
 בָּהֶם, בְּאוֹתָם שֶׁמְבַרְכִים אוֹתוֹ,
 וְתִשְׁקָתוֹ בְּבְרַכָּה שְׁלַמְטָה,
 שְׂאוֹתָהּ בְּרַכָּה עוֹלָה, וּמֵאִיר
 הַמֵּאֹר שְׁלֵא מֵאִיר, וּמְחַזֵּק אוֹתָהּ
 בְּתַקְפָּה חֲזָק לְעֵלוֹת לְמַעְלָה. וְעַל
 שְׂמְבַרְכִים אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ובזי יקלו - אלה אותם שלא
מברכים את הקדוש ברוך הוא,
ומונעים ברכה מפיהם.

סוד הסודות לאותם שיודעים
חכמת רבונם, לדעת את סוד
הברכות במצוות התורה ובכל
ההנאות והכסופים של העולם
הזה, להוריק ברכות מלמעלה
למטה.

באשר (פרט) ברכות התפלה, שהן
תקון של רבונם מלמטה למעלה
ומלמעלה למטה. הברכות
שאין בתפלה עולות מלמטה
למעלה, עד שמגיעות לתוף
האור שלא מאיר, ומתעוררים
(למעלה) בתקף לאותו האור שלא
מאיר באותה הברכה, ועולה
התעוררות למעלה, עד
שמגיעים לפסא העליון, מקור
כל החיים. ואז יוצאות מאותו
המקור העליון ברכות אחרות,
ופוגשות אלה באלה, ונושקות
אלה לאלה, ובאות ושרות על
ראש הצדיק להריק למטה.
וכשיוודות, מתברכים האבות
והבנים וכל גרותיהם.

וסוד הברכות הללו לעורר
מלמעלה למטה בסוד זה:
ברוך זה הסוד של המקור
העליון מהפל, להריק ולהמשיך
ולהאיר את כל המאורות. והוא
תמיד ברוך (מברך), שלא פוסקים
מימיו. ומשם הראשית שנקראת
העולם הבא, והוא קצה השמים,
שאותו קצה הוא קצה עליון.
משום שיש קצה כמו זה למטה,
והוא העולם התחתון. וגם הוא
נקרא ברוך, כנגד התחתונים,
להריק למטה, ולהתעורר
מלמטה למעלה בברכות
התפלה. והברוך (הראשון) הנה
נקרא פאן, בסוד החכמה
העליונה, ששמלא אותו המקום, בשביל אחד דקיק שנקנס בו.

אלין אינון דלא מברכין ליה לקודשא בריך
הוא, ומנעין ברכתא מפומיהו.

רזא דרזין, לאינון דינדיעי חכמתא דמאריהון,
למנדע רזא דברפאן, בפקודי אורייתא,
ובכל הנאין וכסופין דהאי עלמא, לארקא
ברכאן מעילא לתתא.

כד (כ"א כר) ברכאן דצלוחתא, דאינון תקונא
דמאריהון, מתתא לעילא ומעילא
לתתא. ברכאן דלאו אינון בצלוחתא, סלקין
מתתא לעילא, עד דמטו גו נהורא דלא נהיר,
ומתערי (לעילא) בתוקפא, לשהוא נהורא דלא
נהיר, בההיא ברכה, וסלקא אתערו לעילא,
עד דמטו לכרסייא עלאה, מקורא דכל חיין.
כדין נפקו מההוא מקורא עלאה, ברכאן
אחרנין, ואערעו אלין באלין, ונשקי אלין
לאלין, ואתאן ושריין לריש צדיק, לארקא
לתתא. וכד נחתין, אתברכין אבהן ובנין, וכל
שרגיין דלהון.

ורזא דאלין ברכאן לאתערא מעילא לתתא,
ברזא דא, ברוך: דא רזא דמקורא
עלאה מפלא, לארקא ולאמשכא ולאנהרא
כל בוצינין. ואיהו ברוך (כ"א כר) תדיר, דלא
פסקין מימיו. ומתמן שירותא דאקרי עלמא
דאתי, ואיהו קצה השמים, דההוא קצה,
קצה עלאה איהו. בגין דאית קצה כגוונא דא
לתתא, ואיהו עלמא תתאה. ואקרי אוף הכי
ברוך, לקבל תפאי, לארקא לתתא, ולא תערא
מתתא לעילא בברכאן דצלוחתא. וברוך (כרפאה)
דא אקרי הקא, ברזא דחכמתא עלאה,
דאמלי לשהוא אתר, בחד שביל דקיק דאעיל
ביה.

אתה: אחר כף מתחיל להתגלות, שהרי הברוך הזה הוא נסתר, ולכן נקרא בדרך נסתר ברוך, המקור העליון שלא התגלה. אתה: הראשית להתגלות בחוץ, ולכן נקרא אתה. ומיהו? זה סוד הזמין, ונקרא כהן אצל אותו מקום. וזה סוד (תהלים ק) אתה כהן לעולם. מי הפכה לאותו עולם? אתה. וזהו הזמין העליון, שהרי נמצא להתגלות.

יהוה: זה סוד האמצע, סוד האמונה בכל הצדדים. אלהינו: זה סוד השמאל שכלול בזמין, והזמין בו, ונכללים זה בזה להיות אחד. ועד כאן נקשרו הברכות, שפינן שאלה מתברכים, כלם שלמטה מתברכים.

אחר שהם מתברכים ולוקחים ברכות לעצמם, חוזרים פלולים כאחד לאותו המקור, שהם לא יכולים לחזור לאותו המקום עד שמתברכים. פיון שהתברכו בתחלה, חוזרים ונכנסים לאותו מקום, לקחת ברכות יתרות אחרות להריק למטה. ועד שהם מתברכים, לא נכנסים ולא תאבים אליו, וזה סוד (שמות כג) ולא יראו פני ריכם.

ובששבים לאותו מקום ונכנסים לשם, אז אותו מקום נקרא מלך. ומלך לא נקרא, רק פשהם מתקרבים אליו, ומתברכים. ומלך מתי נקרא מלך? פשגדוליו באים אליו עשירים, מספקים בכל מה שהצטרכו, בלא חסרון, ואז הוא מלך. מלך למטה, כשאלו מעשרים אותו בספוק בעטרות קדושות. וכאן נקרא מלך. ומיהו? העולם אשר

אתה: לבתר שארי לאתגלייא, דהא האי ברוך סתים איהו, ובגין כף אקרי בארז סתים ברוך, מקורא עלאה דלא אתגלייא. אתה, שירותא לאתגלייא לבר, ובגין כף אקרי אתה. ומאן איהו. דא רזא דימינא, ואקרי כהן לגבי ההוא אתר. ורזא דא (תהלים ק) אתה כהן לעולם, מאן פהו לההוא עולם, אתה. ודא איהו ימינא עלאה, דהא אשתכח לאתגלייא.

יהוה: דא רזא דאמצעיתא. רזא דמהימנותא בכל סטרין. (דף רע"א ע"ב) אלהינו: דא סטרא דשמאלא, דכליל בימינא, וימינא ביה, ואתפלילו דא בדא, למהוי חד. ועד הכא, אתקשרו ברכאן, דכיון דאלין אתברכאן, פלהון דלתתא אתברכאן.

לבתר דאינון אתברכאן, ונטלי ברכאן לגרמיהו, אתהדרו כלילין פחד לההוא מקורא, דאינון לא יכלין לאתהדרא לגבי ההוא אתר, עד דאתברכן. פיון דאתברכן בקדמיתא, אתהדרו ועאלין לגבי ההוא אתר, לנטלא ברכאן יתירין אתריין, לארקא לתתא. ועד דאינון אתברכאן, לא עאלין ולא תאבין לגביה. ורזא דא (שמות כג) ולא יראו פני ריכם.

וכד תבין לגבי ההוא אתר, ועאלין תמן, פדין אקרי ההוא אתר מלך. ומלך לא אתקרי, פר פד אינון מתקרבין לגביה, ומתברכן. ומלפא אימתי אקרי מלך. פד רברבנוי אתיין לגביה עתירין, מסתפקן בכל מה דאצטריכו, בלא חסרונא, פדין איהו מלך. מלך לתתא, פד אלין מעטרין ליה בספוקא, בעטרין קדישין. והכא אקרי מלך. ומאן איהו.

העולם אשר קדשנו וצנונו. ובגין דאיהו עלמא דלא אתגלייא לבר, ואיהו

קדשנו וצוננו. ומשום שהוא עולם שלא התגלה בחיץ, והוא נסתר, קורא לו כף בדרך נסתר. ועל זה לא נקרא, אלא בדרך נסתר.

ויעולם אתה זה ימין, כמו שנתבאר. ועל זה כהן כפוף לאותו מקום בראש ובסוף. והעולם התחתון, כשנקשר לימין ונדבק בו, קורא מלמטה למעלה ברוף, ולא נקרא ברוף, רק בסוד המקור שדבק בו ונכנס בו וממלא אותו. אתה, הסוד של אותו הכהן להדבק אתו, ועל זה התפלה האדם כורע בברוך, שהוא העולם שפנוף אל מעלה, והוא השנוי בין ברוף של התפלה ובין ברוף של שאר ברכות. והכל הוא בסוד עליון, להריק ברכות לכל העולמות.

בברוך של התפלה אדם כורע בברכיו, וגומן ראשו באתה, משום שאתה נקרא ראש. ועל זה כהן לוקח בראש, והוא תמיד ראש. ולכן פריעה בברוך, וגחינת הראש באתה. והכהן, בכל מקום שנקרא אתה, גומן בתפלה. המלך אחר שגומן, שוב לא זקף, מה הטעם? הקדוש ברוף הוא אמר ללכנה, לכי והקטיני את עצמך, ושוב לא זקפה. ולכן הברכה של אדם לקדוש-ברוך-הוא מתעוררת להוריק ברכות מלמעלה לעולמות פלם, כמו שנאמר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

ברוב (ישעיה 50) כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. שנינו, לעתיד לבא אומרים ליצחק וכו', משום שהשמאל נכלל בימין. אבל הימין מנין לנו שנקרא אב? שכתוב וישמהו לו לאב ולכהן. כמו

סתים, קרי ליה הכי בארז סתים. ועל דא לא אקרי, אלא בארז סתים.

ויעולם ימינא אתה, כמה דאתמר. ועל דא כהן, כפיף לגבי ההוא אתר, ברישא ובסופא. ועלמא תתאה, פד אתקשר לימינא, ואתדבק ביה, קרי מתתא לעילא ברוף, ולא אקרי ברוף, בר ברזא דמקורא דאתדבק בהדיה, ועייל ביה, ואמלי ליה. אתה, רזא דההוא כהן, לאתדבקא בהדיה, ועל דא, בצלותא בר נש כורע בברוך, דאיהו עלמא כפוף לגבי עילא, ודא איהו שנוי בין ברוף דצלותא, ובין ברוף דשאר ברכאן. וכלא ברזא עלאה איהו, לארקא ברכאן לכל עלמין.

ברוך דצלותא, בר נש כורע ביה בברכוי, וגחין רישא באתה, בגין דאתה אקרי ראש. ועל דא כהן נטיל בראש, ואיהו ראש תדיר. ובגין כף פריעה בברוך. וגחינו דרישא באתה. וכהן בכל אתר דאקרי אתה, גחין בצלותא. מלך בתר דגחין, תו לא זקיף, מאי טעמא. קדשא בריך הוא אמר לה לסיהרא, זילי אזעירי גרמך, ותו לא זקפא. ובגין דא, ברכתא דבר נש בריך לקודשא בריך הוא, אתער לארקא ברכאן מלעילא לעלמין פלהו, כמה דאתמר. זפאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

בתיב, (ישעיה 50) כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. תנינו, לזמנא דאתי אמרין ליה ליצחק וכו', בגין דשמאלא אתפליל בימינא, אבל ימינא מנלן דאקרי אב. דכתיב וישמהו לו לאב ולכהן, ואף על גב דלעילא אקרי אב, ואפילו לנהורא דלא נהיר בשעתא דאתדבק ואף על גב שלמעלה נקרא אב, ואפלו לאור שלא מאיר בשעה שנדבק בימין נקרא אתה, כמו

בַּיְמֵינָא אַקְרִי אַתָּה, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (שם) אַתָּה יְיָ אַבִּינוּ גּוֹאֲלָנוּ וְגו'.

אַתְּ הָבִי, סְבָא אֲזִדְמֵן לְגַבְיָהּ, וְאָמַר, רַעֲיָא מְהֵימְנָא, תַּקִּין פְּתוּרָא לְמֵאֲרָךְ, לִיהַ וּלְמִטְרוּנֵיָתָא. מְכַל מֵינִי עֵדוּנִין, לְקַיִימָא בֵּיה (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ. וְהָא עַד כְּעַן כְּלָהוּ מִתְעַנְגִי מִפְּתוּרָא דְמִלְפָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי. וְדָא נְהֵמָא דְאוּרֵיָתָא דְבַכְתָּב, וַיִּינָא דְאוּרֵיָתָא דְבַעַל פֶּה. וְתַמָּן כְּמָה מְטַעְמִים מֵינִי טַעְמֵי תוֹרָה, דְמִתִּיקוּן, מְכַל מְאָכְלִין וְעֵדוּנִין דְעִלְמָא, וְדִמְלְפָא.

שְׁנַאֲמַר אַתָּה ה' אַבִּינוּ גּוֹאֲלָנוּ וְגו'.

בֵּין כֶּף הַיְדֻמָּן אֵלָיו וְקָן וְאָמַר, רוּעָה הַנְּאָמָן, תַּקִּין שְׁלַחַן לְרַבּוּנְךָ, לוֹ וְלַמְלָכָה, מְכַל מֵינִי עֵדוּנִים, לְקַיִם בּוֹ (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה', וְהָרִי עַד עֵתָה כָּלִם מִתְעַנְגִים מִשְׁלַחַן הַמִּלָּךְ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי. וְזֶה לַחֵם הַתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, וַיִּין הַתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה. וְשֵׁם כְּמָה מְטַעְמִים, מֵינִי טַעְמֵי תוֹרָה, שְׁמַתוּקִים מְכַל הַמְּאָכְלִים וְהָעֵדוּנִים שֶׁל הַעוֹלָם וְשֶׁל הַמִּלָּךְ.

כָּם הַרוּעָה הַנְּאָמָן, פְּתַח וְאָמַר, אֲהֵרָן הִכְהֵן קוּם מִשְׁנַתְךָ לְזַבְחַ שׁוּרִים וְצֹאן וּכְבָשִׁים וְעוֹפוֹת, וְכָל הַמֵּינִים שְׁצָרִיכִים לְסַעוּדַת הַמִּלָּךְ. וְלַחֵם הַפְּנִים, שְׁהֵם כְּנַגְדַ שְׁנֵי לַוחוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמֹנֶה וּמֵזָה הֵם כְּתוּבִים (שמות לב). זֶה - שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פְּנִים, שְׁהֵם: (במדבר ו) יִכְרַךְ ה', יָאֵר ה', יִשָּׂא ה'. זֶה שְׁנֵי - אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי. שְׁהֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חֵיווֹת, שְׂבַחָן נְאָמַר (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מְהַשְׁמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן. וְעֵלִיהֶם נְאָמַר אַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַת (להם). וְזֶהוּ (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, כְּנַגְדַ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרֵי תּוֹרָה. וְזֶהוּ זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'. הַכְּלִים שֶׁל שְׁלַחַן הַמִּלָּךְ הֵם בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָה, בְּעֵלֵי הַתַּפְּלוֹת, שְׁתַּקְנוּם כְּנַגְדַ הַקְּרַבָּנוֹת.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות כח) וְעִשִׂיתְ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. בַּא רְאָה, מְנַהֲגִים טוֹבִים וְיָפִים הֵיוּ נוֹהֲגִים בְּעֵלֵי הַסַּעוּדָה שֶׁל הַמִּלָּךְ לְהִרְאוֹת שְׁהֵם מְבַנֵי שְׁלַחַן

כָּם רַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּתַח וְאָמַר, אֲהֵרָן כְּהֵנָּא קוּם מִשְׁנַתְךָ, לְמַדְבַּח תּוֹרִין וְעֵאנִין וְאֲמַרִין וְעוֹפִין, וְכָל מֵינִין דְצָרִיכִין לְסַעוּדָתָא דְמִלְפָּא. וְלַחֵם הַפְּנִים, דְאֵינוֹן לְקַבַּל תְּרִין לַוחֵי דְאוּרֵיָתָא, (שמות לב) דְמֵזָה וּמֵזָה הֵם כְּתוּבִים. זֶה: תְּרִיסָר אַנְפִין. דְאֵינוֹן: (במדבר ו) יִכְרַךְ יְיָ, יָאֵר יְיָ, יִשָּׂא יְיָ. זֶה תְּנִינָא, אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי. דְאֵינוֹן תְּרִיסָר חֵיוֹן, דְאַתְמַר בְּהוֹן, (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּן, וּפְנֵי שׁוֹר מְהַשְׁמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן. וְאַתְמַר עֲלֵיהּ, (שם) אַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַת (להם). וְהָאֵי אֵיהּ, (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, לְקַבַּל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרֵי תּוֹרָה. וְהָאֵי אֵיהּ זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ. מְאֵנִין דְפְּתוּרָא דְמִלְפָּא, אֵינוֹן מְאֵרֵי מִתְנִיתִין, מְאֵרֵי צְלוֹתִין, דְתַקִּינוּ לֹוֹן לְקַבַּל קְרַבָּנִין.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות כח) וְעִשִׂיתְ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. תָּא חֲזִי, מְנַהֲגִין טְבִין וְשַׁפְּרִין הֵווּ נְהֲגֵי מְאֵרֵי דְסַעוּדָתָא דְמִלְפָּא, לְאַחְזָאָה

דְאֵינוֹן מְבַנֵי פְּתוּרָא דְמִלְפָּא. חַד רַבְרַבָּא מְבַנֵי סַעוּדָתָא, נְטִיל יְדוּי בְזַמְנָא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְּלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

סַפֵּר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלֶק יב

לִימוּד

זוֹהַר

הַיּוֹמִי

אָלוֹל

זוהר
המחולק
ל-354
ימות
השנה

12

חברה מזכי
הרבים העולמי

סַפֵּר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלֶק יא

לִימוּד

זוֹהַר

הַיּוֹמִי

אָב

זוהר
המחולק
ל-354
ימות
השנה

11

חברה מזכי
הרבים העולמי

סַפֵּר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלֶק י

לִימוּד

זוֹהַר

הַיּוֹמִי

תַּמוּז

זוהר
המחולק
ל-354
ימות
השנה

10

חברה מזכי
הרבים העולמי

סַפֵּר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלֶק ט

לִימוּד

זוֹהַר

הַיּוֹמִי

סִינּוֹן

זוהר
המחולק
ל-354
ימות
השנה

9

חברה מזכי
הרבים העולמי

סַפֵּר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלֶק ח

לִימוּד

זוֹהַר

הַיּוֹמִי

אֵייר

זוהר
המחולק
ל-354
ימות
השנה

8

חברה מזכי
הרבים העולמי

סַפֵּר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלֶק ז

לִימוּד

זוֹהַר

הַיּוֹמִי

נִסָּן

זוהר
המחולק
ל-354
ימות
השנה

7

חברה מזכי
הרבים העולמי